

LÁSKA V MÁJI

Písničky Josefa Hotového

Jubilejní deska ke skladatelovým sedmdesátinám

LÁSKA V MÁJI. Polka. Slova Vilda Moravecký. Zpívají Josef Oplt a dívčí trio

ZIMNÍ RŮŽE. Polka

SVATEBNÍ VALČÍK. Slova Svatopluk Radešínský. Zpívají Květa Turková a Ivan Trnka

ZVONEČEK. Polka. Slova Vilda Moravecký. Zpívá dívčí trio

JE TO TAK (Poslední políbení). Polka. Slova Sv. Radešínský. Zpívají Svatava Černá a Ivan Trnka

DO SMIDAR. Polka

TICHÁ NOC. Polka. Slova Vilda Moravecký. Zpívá dívčí trio

ANIČKA. Polka

BEZ LÁSKY. Polka. Slova Vilda Moravecký. Zpívá dívčí trio

MŮJ PRVNÍ PLES (Žal). Valčík. Slova Svatopluk Radešínský. Zpívá dívčí trio

VLASTA. Polka

LUCIEN. Pochod

DECHOVÁ HUDBA SUPRAPHON

Řídí JINDŘICH BAUER

Hudební režie Rudolf Urbanec a Jindřich Bauer • Zvuková režie Jan Chalupský a Jiří Rohan • Technická spolupráce Tomáš Štern • Nahráno v květnu 1974 v pražských studiích Supraphonu v Dejvicích a v Mozarteu
© Jana Řehořová 1975 – cover © Miroslav Houska 1975 – photography © Alan Pajer 1975

Kdyby chtěly vzpomínky pátrat po prvním učiteli hudby, zašly by až do nejzazších koutů dětství, prohřátých maminčinými všudypřítomnými písničkami. Vrátily by se na malé hospodářství tesařského mistra v Radějovicích nedaleko Prahy, kde se Josef Hotový 8. srpna 1904 narodil jako jedno z pěti dětí. Tam někde to pravděpodobně bylo, kde chlapec dostal pro hudbu to nejcennější. Lásku, které se nedá naučit, ale která se dědí a pěstuje.

Zasvěceného průvodce při počátečních krůčcích labyrintem tónů má pak sedmiletý Josef ve starším bratru Františkovi, kapelníkovi místní hudby. Dobrého přítele také nachází ve svém prvním hudebním nástroji, klarinetu. K němu se za krátký čas přidají housle, a když už se mladý muzikant v labyrintu alespoň trochu vyzná, uvítá příležitost v bratrově kapele. Peníze, které za účinkování našetří, jsou pro něj jen vstupným do dalších neprobádaných chodeb a chodbiček. Ve třinácti letech se stává žákem Aloise Příhody, otce známého houslového virtuosa Váši Příhody. V jeho

soukromé hudební škole studuje hru na housle, ale nezanedbává při tom nic z toho, co jej váže k domovu. Radějovickému zemědělství dorůstá dobrý hospodář, a radějovické kapele dobrý dirigent. A navíc skladatel, jehož polky a valčíky mají zanedlouho roztančit nohy a rozeřhát srdce nejen doma, ale i za hranicemi vlasti. V sedmnácti letech píše svou první polku, instrumentuje ji pro smyčcový orchestr a pojmenuje ji podle své z nejmilejších a pozdější věrné průvodkyně životem, „Helenka“. V roce 1928 se začne zajímat o skladby Josefa Hotového pražské nakladatelství a jako první vydává polku „Zimní růže“. Jeho polky a valčíky, které se objeví na gramofonových deskách, se za pultem prodejen dlouho nepozdrží. Tak například singl „Zvoneček“ zmizel v krátké době v rukou třiceti tisíc zájemců... A čistá česká lidová muzika kapelníka z Radějovic se ozývá z gramofonových desek i z rozhlasu v Německu, Švýcarsku, Belgii, Rakousku, Holandsku, Lucembursku. To je úspěch, který slibuje velká pódia, velké potlesky,

ruch velkoměsta. Úspěch dost velký na to, aby dokázal odlákat od těžké práce v zemědělství, od zamýšlených podniků s tichem babího léta.

Když sedíte s mladým sedmdesátníkem Josefem Hotovým nad jeho druhou dlouhohrající deskou a touláte se s ním těmi sedmi desítkami naplněných let, těžko odoláte vyslovit otázku. Jaká půda to držela kořeny, že se nedaly přenést ani tím nejzvonivějším větrem? A urostlý bělovlasý pán s rukama zbytnělými prací, s rukama, které se po tvrdém všedním dni chápaly večer taktovky a v noci se zas odlehčovaly v kouzelníky, aby hbitě tečkovaly papír notami – tento pán se na vás podívá tak, že je najednou zbytečné, aby něco dodával. V tuto chvíli už nemusí vysvětlovat, že vždycky potřeboval ke své muzice právě tu vůni polí i s bezeslovným babím létem, tu neopentlenou atmosféru venkovských bálů, stejně jako při práci na poli si musel přemýšlet o tom, jak po návratu domů bude tečkovat papír notami...

Jana Řehořová